

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

2.3.2011

B7-0161/20111

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgu prioriteedid ja 2011. aasta läbivaatamine

Charles Tannock, Tomasz Piotr Poręba
fraktsiooni ECR nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgu prioriteetide ja 2011. aasta läbivaatamise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, Euroopa inimõiguste konventsiooni ja ELi põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta, eriti 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta¹ ja 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta², samuti 16. märtsi 2009. aasta resolutsiooni inimõiguste nõukogu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste ja ÜRO inimõiguste komisjoni 62. istungjärgu kohta³, 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja ÜRO suhete kohta⁴, 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta⁵, 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni ÜRO tippkohtumise (14.–16. september 2005) tulemuste kohta⁶ ning 7. mai 2009. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste kohta maailmas 2008. aastal ja Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas⁷;
- võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/60/251, millega asutati ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC);
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu eelmisi korralisi ja erakorralisi istungjärke ning üldise korrapärase läbivaatamise eelmisi voore;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärku ning üldise korrapärase läbivaatamise üheteistkümnendat vooru, mis toimub 2.–13. mail 2011;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamist, mis toimub 2011. aastal;
- võttes arvesse Lissaboni lepingu jõustumisest tingitud institutsioonilisi muudatusi, eelkõige Euroopa välis teenistuse ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikoha loomist;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu Lissaboni lepingust tuleneva versiooni artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2010)0036.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0021.

³ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0097.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2004)0037.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0237.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0362.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0489.

- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest;
- B. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu on üldistele inimõigustele spetsialiseerunud ainulaadne platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis; arvestades, et inimõiguste nõukogule on usaldatud tähtis ülesanne tugevdada inimõiguste edendamist, kaitsmist ja austamist kogu maailmas ning vastutada selle eest;
- C. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kahes osas: selle organi staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et samal ajal peavad kõik rahvusvahelised osalised tegema tööd topeltstandardite kaotamiseks ning inimõiguste küsimuste kaalumisel selektiivsuse ja politiseerimise vältimiseks;
- D. arvestades, et suveräänsuse ja siseriikliku jurisdiktsiooni küsimusi ei saa enam kasutada riikide kaitseks nende inimõiguste alaste andmete kontrollimisel;
- E. arvestades, et Euroopa Liit peaks tegutsema globaalse toimijana ÜROs üldiselt ja ÜRO inimõiguste nõukogus konkreetselt ning Euroopa välisteenistusega kaasnev uus lähenemisviis peaks liidul aitama tulemuslikumalt ja tuntavalt tegutseda ülemaailmsete probleemide sidusal, järjekindlal ning tõhusal lahendamisel;
- F. arvestades, et Euroopa välisteenistuses loodi inimõiguste ja demokraatia direktoraat;
- G. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 16. istungjärgule Genfi, nii nagu seda on tehtud ka varasematel aastatel inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
1. toonitab, kui oluline on ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärg ja eelkõige ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine, mis pakub ainulaadset võimalust hinnata, kuidas nõukogu on oma volitusi täitnud ja annab nõukogule ajendi töömeetodite tõhustamiseks, et olla inimõiguste rikkumistele reageerides efektiivsem ning süstemaatilisem; väljendab heameelt asjaolu üle, et inimõiguste nõukogu läbivaatamisel on protsessi kaheks kaasvahendajaks määratud Maroko ja Liechtenstein;
 2. väljendab heameelt asjaolu üle, et 16. korralise istungjärgu päevakavas on muu hulgas aruanded rahvus- või etniliste, usu- ja keelevähemuste kuuluvate inimeste õiguste kohta ning inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse kohta terrorismiga võitlemisel, ning ulatuslikud koosolekud lapse õiguste teemal;
 3. väljendab rahulolu käesoleval aastal kõnealustes olulistes küsimustes nimetatud eriraportööridega ja võtab teadmiseks aruanded, mille esitavad piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikut alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside, usu- või veendumusvabaduse ning inimõiguste kaitsjate olukorra eriraportöörid; palub ELi liikmesriikidel nendes aruteludes aktiivselt osaleda;
 4. väljendab rahulolu uue inimõiguste ja demokraatia direktoraadiga ning toetab Brüsselis asuva ELi nõukogu inimõiguste töörühma loomist, mis hõlmaks inimõiguste asjatundjaid

kõigist 27 ELi liikmesriigist, sest Brüsseli asukoht on soodne ELi poliitika järelevalveks, ja mis aitaks korraldada mitmepoolset tegevust võrreldes kahepoolse tegevusega;

5. toetab kõrgetasemelise ELi inimõiguste eriesindaja nimetamist ning rõhutab uuesti, kui vajalikud on inimõiguste ja demokraatia alased riiklikud strateegiad;
6. toonitab, kui oluline on ELi ühine seisukoht 16. istungjärgul arutatavates küsimustes, ja palub ELi liikmesriikidel tugevdada ELi tava edastada üks sõnum mitmel häälel, mis on viimastel aastatel hästi toimunud näiteks surmanuhtluse kaotamist käsitlevate ELi algatuste puhul;

Inimõiguste nõukogu tegevus

7. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasuguste katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust, ning ergutada ÜRO inimõiguste nõukogu tegelema diskrimineerimisega võrdsel määral vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, puude, rassi, etnilise päritolu, vanuse, seksuaalse sättumuse, usuliste veendumuste või tõekspidamiste alusel;
8. tunneb muret, et suurim takistus ÜRO inimõiguste nõukogu teel volituste tulemuslikumal täitmisel on sageli domineeriv bloki poliitika ja selle mõju ÜRO inimõiguste nõukogu tähelepanu pälvivate riikide ning olukordade valikule; kordab arvamust, et UNHRC suutlikkus tegeleda tõhusalt, õigeaegselt ja asjakohaselt üksikute riikide olukorraga on tema autoriteedi ja usaldusväarsuse seisukohalt keskse tähtsusega;
9. on arvamusel, et inimõiguste nõukogu peaks olema paremini varustatud, et tegeleda nii püsivate kui ka eriolukordadega, vajadusel inimõiguste alaste töövahendite laiendamise abil, kasutades eksperdirühmi mitte üksnes istungjärgude ajal, vaid nende vahepeal, ja viies istungid Genfist väljapool asuvatesse piirkondadesse; avaldab kahetsust, et ÜRO inimõiguste nõukogu ei ole puuduvate piisavate vahendite tõttu mitmel korral suutnud tegeleda tõsiste inimõiguste olukordadega kiirelt ja õigeaegselt, ja toetab mõtet sõltumatutest „päästikutest“; kutsub üles aktiivselt püüdlema ÜRO inimõiguste nõukogu spetsiaalsete mehhanismide loomise poole, et reageerida viivitamata inimõiguste kriisidele näiteks Tuneesias, Egiptuses, Iraanis ja Valgevenes;
10. kordab sellega seoses oma seisukohta usundite halvustamise kontseptsiooni suhtes ning tunnistab küll vajadust tegeleda igakülgset usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, kuid peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll;
11. väljendab rahulolu (Ameerika Ühendriikide) algatusega esitada riigipõhine resolutsioon Iraani kohta; kutsub ELi liikmesriike üles toetama jõuliselt Iraani puudutava erimehhanismi kasutuselevõttu; kutsub kõrget esindajat ja Euroopa välisteenistust üles koordineerima ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelist koostööd ühist huvi pakkuvate inimõiguste küsimustes, samas kui EL peaks toimima täiesti sõltumatult, et olla tõhus ning usaldusväärne;
12. väljendab rahulolu ÜRO kõrgetasemelise inimõigustemissiooni saatmisega Tuneesiasse

27. jaanuarist 2. veebruarini 2011 ning ergutab tugevalt selle soovitude täielikku rakendamist; kordab oma nõudmist luua sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon, et uurida kõiki tõsiseid inimõiguste rikkumisi seoses 17. detsembrile 2010 järgnenud sündmustega;
13. toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo missiooni saatmist Egiptusesse, et hinnata üldist inimõiguste olukorda pärast riigi juhtkonna väljavahetamist;
14. tunneb heameelt selle üle, et 25. veebruaril võeti 15. erakorralisel istungjärgul üksmeelselt vastu inimõiguste olukorda Liibüas käsitlev resolutsioon, milles mõistetakse hukka inimõiguste rängad ja süstemaatilised rikkumised Liibüas, juhtides tähelepanu sellele, et mõnda rikkumist võib lugeda inimsusevastaseks kuriteoks, ning kutsub üles lähetama Liibüasse sõltumatut rahvusvahelist uurimiskomisjoni, kes uuriks kõiki väidetavaid inimõiguste rikkumisi Liibüas, ning soovib peassaambleel kaaluda Liibüa liikmesuse peatamist ÜRO inimõiguste nõukogus;
15. toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo kohaliku asutuse avamist Vahemere piirkonnas;
16. tervitab Nigeeria ja Ameerika Ühendriikide algatusel peetud 14. erakorralist istungjärku, mille teemaks oli inimõiguste olukord Côte d'Ivoire'is seoses 2010. aasta presidendivalimiste lõppemisega ja millel mõisteti hukka inimõiguste rikkumised ning kutsuti kõiki osalisi üles austama täielikult inimõigusi ja põhivabadusi ning õigusriigi põhimõtet; kinnitab oma toetust ÜRO poolt tunnustatud valimiste tulemustele ning kutsub kõiki osalisi üles tunnustama Alassane Ouattarat valitud presidendina; toetab Aafrika Liidu otsust luua riigijuhtide kogu, kes aitaks rahumeelsete läbirääkimiste teel lahendada Elevantiluuranniku valimistejärgse kriisi;
17. pidades silmas eriraportööride raporteid inimõiguste olukorra kohta Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis ja inimõiguste olukorra kohta Birmas/Myanmaris, kordab oma nõuet ELile toetada avalikult selliste ÜRO uurimiskomisjonide loomist, kes hindaksid inimõiguste rikkumisi eespool nimetatud riikides ja seda, mil määral võib neid rikkumisi lugeda inimsusvastasteks kuritegudeks; peab kahetsusväärseks Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vähest koostööd eriraportööriga ja nõuab Myanmar/Birma eriraportööri volituste pikendamist;
18. peab kahetsusväärseks, et kuigi peassaamblee resolutsioonis 60/251 kehtestatud ÜRO inimõiguste nõukogu liikmelisuse kriteeriumid näevad ette täieliku koostöö nimetatud organiga, on senine vabatahtlike lubaduste tava andnud vaid väga ühitamatuid ja ebapiisavaid tulemusi; kinnitab seetõttu, et kõigil liikmetel peaks olema tulemuslik alaline juurdepääs erimenetlustele, mis oleks lisaks tugevale pühendumisele inimõiguste liikmesuse miinimumtingimus; rõhutab, kui tähtis on valimisprotsessis tõelisel konkurentsil põhinev keskkond; kutsub üles mitte andma piirkondlikele rühmadele võimalust moodustada eelnevalt kindlaksmääratud nimekirja ÜRO inimõiguste nõukogu liikmekandidaatidest;
19. kutsub ELi liikmesriike ja Euroopa välisteenistust üles osalema aktiivselt ÜRO inimõiguste nõukogu 2011. aasta läbivaatamises, et tugevdada vastavust oma volitustele; rõhutab, et ÜRO inimõiguste nõukogu peaks olema varajase hoiatamise ja

ennetusmehhanism ning selleks tuleks kasutada erimenetluste asjatundlikkust; kordab uuesti, et on vaja arusaadavat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, milles võetakse arvesse valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna ning kõigi muude asjaomaste sidusrühmade seisukohad; kutsub Euroopa välisteenistust üles teavitama Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni läbivaatamise hetkeseisust;

20. kordab oma seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroo sõltumatuse, ja on vastu kõigile püüetele anda ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroole muude ÜRO ametitega sarnane staatus, sest see võib mõjutada negatiivselt ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroo rahastamist ning seega ka sõltumatust; tunneb heameelt, et hiljuti nimetati ametisse ÜRO peasekretäri asetäitja inimõiguste küsimuses, kes hakkab juhtima ÜRO inimõiguste ülemkomissari bürood New Yorgis; eelnimetatud uus büroo aitab tugevdada suhtlust, dialoogi ja läbipaistvust ÜRO Peaassamblee ning ÜRO inimõiguste nõukogu vahel; rõhutab vajadust tagada piisav rahastamine ÜRO inimõiguste ülemkomissari piirkondlike büroode tegevuses pidamiseks, et nad saaksid jätkata oma tööd kohapeal;
21. nõuab, et erimenetlusi kaitstaks ja tugevdataks ning ÜRO inimõiguste nõukogule tagataks võimalus tegeleda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning riigipõhiste volituste abil; rõhutab inimõiguste (olenemata sellest, kas tegemist on sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- või poliitiliste õigustega) lahutamatu tähtsust; võtab murega teadmiseks, et kaebuste lahendamise mehhanismiga, mis on ainulaadne universaalne ohvritele suunatud mehhanism, on esitatud taotluste arvuga võrreldes saavutanud väga vähe tulemusi; rõhutab, et sellele küsimusele tuleb tähelepanu pöörata ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamisel;

Üldine korrapärane läbivaatamine

22. tunnistab üldise korrapärase läbivaatamise kui kõigi valitsuste jagatud kogemuse lisandväärtust, millega allutatakse kõik ÜRO liikmed võrdsele kohtlemisele ja kontrollile, vaatamata asjaolule, et riigid peavad vabatahtlikult sellega nõustuma ning võtma soovitude suhtes järelemeetmeid; tuletab meelde, et 2011. aasta detsembriks vaadatakse selle mehhanismi raames läbi kõik Ühinunud Rahvaste Organisatsiooni kuuluvad riigid;
23. rõhutab, et on tähtis jätta kodanikuühiskonnale inimõiguste nõukogus piisav vabadus, et suurendada kodanikuühiskonna osalust dialoogis, luua uusi võimalusi valitsusvälistele organisatsioonidele (VVOd) ning alustada dialoogi teatavates riikides;
24. toetab VVOde suuremat osalemist üldises korrapärasel läbivaatamises, võimaldades neil esitada töörühmale arutamiseks kirjalikke soovitusi ning osaleda aruteludes;
25. võtab teadmiseks võimalused, mida üldine korrapärane läbivaatamine pakub riikidele selleks, et pühenduda inimõigustega seotud kohustuste täitmisele ning lepingujärgsete organite järelduste ja erimenetluste suhtes järelemeetmete võtmisele;
26. kinnitab veel kord asjaolu, et soovitusel peaksid olema rohkem tulemustele orienteeritud, ja nõuab sõltumatute ekspertide ning inimõigustega tegelevate riiklike asutuste suuremat kaasamist üldisesse korrapärasesse läbivaatamisse, et tagada selle järelemeetmise tulemuslikkus; on seisukohal, et sõltumatuid eksperdid tuleks saada üldise korrapärase

läbivaatamise protsessi tuua seeläbi, et eksperdid jälgivad läbivaatamise protsessi ja esitavad üldise korrapärase läbivaatamise kohta lõpparuande vastuvõtmise ajal kokkuvõtte ning analüüsi;

27. kahetseb, et teatavate riikide läbivaatamise esimene tsükkel ei vastanud täielikult ootustele protsessi läbipaistvuse, mitteselektiivsuse ja rahumeelsuse suhtes; tunnustab sellega seoses ELi liikmesriikide rolli blokimeelsuse murdmise püüetes ning julgustab ELi liikmesriike andma soovitude rakendamiseks tehnilist abi;
28. kutsub ELi liikmesriike üles jätkuvalt osalema ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamises, tagama, et üldise korrapärase läbivaatamise esimese ja teise tsükli vahel ei oleks tühimikku, ning tagama, et teises tsüklis keskendutakse soovitude täitmisele ja järelmeetmete võtmisele; toetab seisukohta, et üldises korrapärasel läbivaatamises osalevad riigid peaksid andma iga soovitude kohta selged vastused ja esitama ajakava töörühma soovitude elluviimiseks; märgib, et soovitude täitmise olukorra kohta vahearuande esitamine võib sellele protsessile kaasa aidata;

Erimenetlused

29. kordab, et erimenetlused on ÜRO inimõiguste mehhanismi keskmes ning et ÜRO inimõiguste nõukogu usaldusväärsus ja tulemuslikkus inimõiguste kaitsmisel tuginevad koostööle erimenetlustega ning nende täielikule rakendamisele; rõhutab sellega seoses, et esmatähtis on ÜRO inimõiguste nõukogu erimenetluste sõltumatuse ja interaktiivsuse tugevdamine;
30. mõistab hukka katsed vähendada erimenetluste sõltumatust sellega, et valitsustele antakse volitused erimenetluste kontrollimiseks, rõhutab, et igasugune kontroll politiseeriks ja kahjustaks selle süsteemi tõhusust;
31. kordab, et üksikute riikide olukorda käsitlevad erimenetlused on olulised vahendid inimõiguste olukorra parandamiseks kohapeal; rõhutab, et arvestades riigipõhiste mandaatide olulisi elemente, nagu nende perioodilisus ja ekspertteadmised, millele need tuginevad, ei saa neid asendada üldise korrapärase läbivaatamisega;
32. kutsub ELi liikmesriike üles kaitsma läbivaatamise ajal ÜRO inimõiguste nõukogu terviklikkust ja vastutust, toetades järelmehhanismi loomist erimenetluste soovitude rakendamiseks ning võttes lisaks sellele vastu valikukriteeriumid ja läbipaistvama ametisse nimetamise korra, mis põhineb kandidaatide taustal, oskustel, kvalifikatsioonil ja kogemusel; toetab VVOde ettepanekut suurendada erimenetluste varajase hoiatamise suutlikkust mehhanismi abil, mis võimaldab neil algselt olukorra automaatse hindamise ÜRO inimõiguste nõukogus;

ELi osalemine

33. väljendab heameelt komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja osalemise üle ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgul;
34. nõuab, et Euroopa välisteenisus ja eelkõige ELi delegatsioonid Genfis ja New Yorgis

suurendaksid ÜRO inimõiguste nõukogus ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust, arendades edasi piirkondadevahelist teavitustegevust ja koostööd, ning nõuab eelkõige lobitöö tegemist kõigi rühmade mõõdukate riikide seas;

35. kordab oma toetust ELi aktiivsele osalemisele ÜRO inimõiguste nõukogu töös selle loomisest alates, olles resolutsioonide toetajaks või kaastoetajaks, tehes avaldusi ja osaledes interaktiivsetes dialoogides ning aruteludes; tunnustab ELi võetud kohustusi käsitleda ÜRO inimõiguste nõukogus üksikute riikide olukorda ja rõhutab nende kohustuste põhjaliku täitmise tähtsust;
36. väljendab heameelt ELi delegatsiooni korraldatud kõrvalürituse üle, millega tähistati usu- ja veendumusvabaduse eriraportöörile mandaadi andmise 25. aastapäeva; nõuab, et EL suhtleks asjaomase resolutsiooni peamiste toetajatega, et leida esitatavale usundite halvustamist käsitlevale resolutsioonile alternatiiv;
37. toetab ELi ning Ladina-Ameerika ja Kariibi mere riikide rühma (GRULAC) ühisalgatust eesmärgiga võtta vastu resolutsioon tänaval elavate ja töötavate laste kohta;
38. toetab lesbide, geide, bi- ja transseksuaalide õigusi käsitlevat piirkondadevahelist avaldust;
39. toetab ÜRO eriraportööri inimõiguste kaitsjate olukorra alal volituste pikendamist; kutsub ELi liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et säilitada erimenetluste volitused ja nõuab eelkõige ÜRO inimõiguste kaitsjate olukorra alal mandaadi pikendamist;
40. tunneb kahetsust selle pärast, et konsensuse saavutamise nimel tehtavate pingutuste kõrvalmõjuna näib EL sageli oma ambitsioone vähendavat, ning on veendunud, et EL peaks riigipõhiste resolutsioonide esitamisel ja/või järgimisel olema palju julgem;
41. märgib murega, et EL ei ole suutnud avaldada tulemuslikult mõju laiemas ÜRO süsteemis; rõhutab, et EL peaks seadma ÜRO inimõiguste nõukogu üheks prioriteediks, koordineerima paremini liikmesriikide tegevust ja püüdma luua koalitsioone/toetusrühmi võtmetähtsusega piirkondlike partnerite ning kõigi mõõdukate riikidega, et ületada takistused ÜRO inimõiguste nõukogus;
42. juhib praktilisel tasandil tähelepanu sellele, kuivõrd oluline on, et ELil oleks suurem ja piisavate ressurssidega delegatsioon Genfis ja New Yorgis; rõhutab, et Genfis ja New Yorgis toimuv peab olema ELi välispoliitika lahutamatu osa ja tuleb keskenduda sisese koordineerimise parandamisele, ning rõhutab ka, et kahepoolse ja mitmepoolse tasandi vahel on vaja head vastastikust mõju;
43. peab kahetsusväärseks asjaolu, et ELi poolt 2010. aasta septembris ÜRO Peaassambleele esitatud resolutsioon, mille eesmärk on tugevdada ELi positsiooni nii, et see vastaks Lissaboni lepingust tulenevale uuele institutsioonilisele korraldusele, on edasi lükatud; see parem staatus annaks võimaluse määrata ELi esindajaks alaline esindaja (Euroopa Ülemkogu eesistuja ja/või kõrge esindaja), rääkida ühel häälel ning suurendaks ELi nähtavust ja mõju ülemaailmse osalejana; rõhutab, et Euroopa välisestistuse spetsiaalse töörühma tehtud pingutusi on vaja jätkata, et edendada resolutsiooni vastuvõtmist tihedas koostöös ELi liikmesriikidega;

44. volitab ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitama käesolevas resolutsioonis välja toodud probleeme; palub delegatsioonil esitada visiidi kohta aruanne inimõiguste allkomisjonile ja peab vältimatuks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist ÜRO inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;
45. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sisepoliitikas, et vältida topeltstandardeid ja võtta arvesse käimasolevat ELi ühinemisprotsessi Euroopa inimõiguste konventsiooniga, sest selle tegemata jätmine võib nõrgestada tugevalt ELi positsiooni ÜRO inimõiguste nõukogus;
46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi ja ÜRO tööruhmale.